

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
Δημοτική Επιτροπή

Αριθ. Απόφ: 193/2024

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το πρακτικό της 22/2024 τακτικής συνεδρίασης της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου Πολυγύρου

Στον Πολύγυρο σήμερα 09-08-2024 και ώρα 12:30 στο Δημοτικό Κατάστημα του Δήμου Πολυγύρου, συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Δημοτική Επιτροπή, σύμφωνα με την 22/05-08-2024 πρόσκληση του Προέδρου, που επιδόθηκε νόμιμα με αποδεικτικό στα μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 74 παρ. 1 του Ν.3852/2010, όπως προστέθηκε από το άρθρο 9 του Ν.5056/2023.

Πριν από την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος διαπίστωσε ότι από τα επτά μέλη της Δημοτικής Επιτροπής, βρέθηκαν παρόντα τα παρακάτω μέλη:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ:

1. Γεώργιος Εμμανουήλ
2. Κατάκαλος Σακελλάρης
3. Αθανάσιος Τσίγκας
4. Παύλος Στεφανίδης
5. Δημήτριος Ζαγγίλας

ΑΠΟΝΤΕΣ:

1. Νικολέτα Διαμαντουλάκη
2. Αναστάσιος Καραφουλίδης

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από την υπάλληλο του Δήμου Πολυγύρου, Ελευθερία Στεργιούδη.

ΘΕΜΑ	Εξώδικη επίλυση ζημίας
Αρ. απόφασης: 193	

Ο Πρόεδρος της Δημοτικής Επιτροπής, Γεώργιος Εμμανουήλ, πρότεινε να συζητηθεί εκτός ημερήσιας διάταξης το θέμα και τα μέλη της επιτροπής έκαναν ομόφωνα αποδεκτό το αίτημά του.

Αρχικά τόνισε ότι με το με Α.Π. 18813/21-12-2023 αίτημά του ο ΧΧΧ ΧΧΧ ζητά αποζημίωση 140 ευρώ για ζημία που υπέστη από κάδο απορριμμάτων του Δήμου Πολυγύρου το όχημα του με αριθμό κυκλοφορίας ΧΧΧ. Ανέφερε μάλιστα ότι με το από 24-07-2024 έγγραφο του Τμήματος Καθαριότητας, Ανακύκλωσης & Διαχείρισης Οχημάτων του Δήμου Πολυγύρου βεβαιώνεται ότι η παραπάνω ζημιά προκλήθηκε

με υπαιτιότητα του Δήμου και μάλιστα η υπηρεσία συμφωνεί με το ποσό των αποδείξεων που προσκόμισε ο πολίτης.

Αμέσως μετά ανέγνωσε τη σχετική εισήγηση του Νομικού Συμβούλου του Δήμου Πολυγύρου:

«Θέμα: Απάντηση σχετικά με την υπ' αριθμό 18813/21-12-2023 αίτηση του κ ΧΧΧ ΧΧΧ

Σε απάντηση του ερωτήματός σας επάγονται τα ακόλουθα: Στις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 5056/2023 (Α' 163) προβλέφθηκε η αντικατάσταση της οικονομικής επιτροπής και της επιτροπής ποιότητας ζωής από τη δημοτική επιτροπή. Η δημοτική επιτροπή από την 1.1.2024 ασκεί τις αρμοδιότητες της οικονομικής επιτροπής, της επιτροπής ποιότητας ζωής, καθώς και της εκτελεστικής επιτροπής, η οποία καταργήθηκε.

Σύμφωνα με το άρθρο 72 του ν. 3852/2010 'Αρμοδιότητες οικονομικής επιτροπής δήμων' 1. Η οικονομική επιτροπή είναι συλλογικό όργανο αρμόδιο για τον έλεγχο και την παρακολούθηση της οικονομικής και διοικητικής λειτουργίας του Δήμου. Ειδικότερα, έχει τις ακόλουθες αποφασιστικές, ελεγκτικές και γνωμοδοτικές αρμοδιότητες: ι). Αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο ποσό έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Όταν το αντικείμενο της δίκης είναι άνω του ποσού αυτού, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το δημοτικό συμβούλιο. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο.

Σύμφωνα δε με την εισήγηση του κ. Χρήστου Βασματζίδα, Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης του Δήμου Αλεξανδρούπολης, με θέμα την εξωδικαστική επίλυση διαφορών στην Τοπική Αυτοδιοίκηση: 'Ειδικότερο θέμα έχει ανακύψει σε ότι αφορά την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών ιδίως στους Δήμους στις περιπτώσεις της αστικής αντικειμενικής ευθύνης.

Ο Συνήγορος του Πολίτη με το υπ' αριθμ. Φ.1000.2/26683/4-7-2013 έγγραφό του με θέμα «Εξωδικαστική επίλυση διαφορών στους ΟΤΑ α' βαθμού», (<http://www.synigoros.gr/resources/epistolh-stp-pros-ypoyrgeio-eswterikwn.pdf>) όσον αφορά ζητήματα που αφορούν τη χρήση, από τους δήμους της χώρας, της δυνατότητας που τους παρέχει η κείμενη νομοθεσία να προχωρούν σε εξωδικαστική επίλυση διαφορών, που ανακύπτουν μεταξύ άλλων και σε περιπτώσεις όπου προκαλούνται υλικές ζημιές σε τρίτους εξαιτίας ανεπαρκούς συντήρησης οδοστρωμάτων.

Ο Συνήγορος εντόπισε ότι υπάρχουν πολλές αναφορές με αίτημα την κάλυψη των ζημιών που οφείλονταν σε ανωμαλίες οδοστρώματος, ήδη από το δεύτερο έτος της λειτουργίας του, το 1999. Η αναιτιολόγητη απόρριψη από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης αιτημάτων πολιτών για συμβιβαστική, εξωδικαστική επίλυση διαφορών που ανακύπτουν κυρίως, από παραλείψεις των ΟΤΑ να συντηρήσουν επαρκώς το οδόστρωμα και γενικότερα, τους δημόσιους

χώρους που κείνται στα όρια της τοπικής τους αρμοδιότητας, είναι ένα θέμα που προκαλεί τεράστια προβλήματα τόσο στους Δήμους, όσο και στους πολίτες, αλλά επιβαρύνει και την απονομή της Δικαιοσύνης.

Η εμπειρία του Σ.τ.Π. από το χειρισμό αυτών των υποθέσεων αποτυπώθηκε στην Ειδική Έκθεση, «Αστική Ευθύνη Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η περίπτωση υλικών ζημιών σε οχήματα από ανωμαλίες του οδοστρώματος ή άλλες παρεμφερείς αιτίες», το Νοέμβριο του 2004.

Η Αρχή θεωρεί ότι αυτού του είδους οι διαφορές αστικής αντικειμενικής ευθύνης των άρθρων 105-106 του ΕισΝΑΚ και η παραπομπή εκκαθάρισης αυτών στο πλαίσιο δικαστικής διένεξης ως επιλογή υπονομεύει το δημόσιο συμφέρον. Και τούτο, διότι καταρχάς, επιβαρύνει τους ήδη κορεσμένους δικονομικούς μηχανισμούς διευρύνοντας τη δικαστική ύλη σε πεδία πλήρως ρυθμισμένα από το νόμο και ήδη επαρκώς επεξεργασμένα από τη νομολογία. Κατά δεύτερον, προσαυξάνει την τελική δαπάνη του δημοσίου, καθώς πλέον της θετικής ζημιάς, προστίθενται τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, ενδεχομένως δε και κονδύλια περί αναπλήρωσης διαφυγόντων κερδών και ικανοποίησης ηθικής βλάβης. Στην Ειδική Έκθεση, ο Σ.τ.Π. επεχείρησε τη σύζευξη δυο νομικών θεσμών.

Διαφορές αντικειμενικής (αστικής) ευθύνης των ΟΤΑ των άρθρων 105-106 του ΕισΝΑΚ, εξαιτίας της παραβίασης του καθήκοντος επιμελείας, των παραλείψεών τους να προβαίνουν στις ενδεικνυόμενες οφειλόμενες ενέργειες για συντήρηση του οδοστρώματος των οδών της αρμοδιότητάς τους, όπως επιβάλλουν οι ισχύουσες διατάξεις του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ΔΚΚ), θεωρήθηκε χρήσιμο να επιλύονται εξωδικαστικά, εντασσόμενες στη δυνατότητα των ΟΤΑ, βάσει ρητών διατάξεων των ΔΚΚ να προβαίνουν στη σύναψη εξώδικου συμβιβασμού. Η εναλλακτική, ως προς την δικαστική διεκδίκηση, μέθοδος ικανοποίησης των πολιτών για τη ζημία που υπέστησαν από παραλείψεις οφειλομένων ενεργειών των ΟΤΑ, εν αντιθέσει με την βασική αρχή της πλήρους αποζημίωσης που επιδικάζουν τα δικαστήρια, αποβλέπει στην κάλυψη μόνο της θετικής ζημιάς, όχι στην αναπλήρωση των διαφυγόντων κερδών.

Στον εξώδικο συμβιβασμό που προτείνει ο Σ.τ.Π. αποκλείεται η επιδίκαση χρηματικού ποσού για ικανοποίηση ηθικής βλάβης. Η προταθείσα διαδικασία εξισορροπεί τις εκατέρωθεν αξιώσεις.

Πρόκειται για χρηματική ικανοποίηση μέσω της σύμβασης του συμβιβασμού του άρθρου 871 ΑΚ και όχι αποζημίωσης υπό την τεχνική έννοια του όρου. Ο Συνήγορος διαπιστώνει ότι ωστόσο ότι η υλοποίηση της παραπάνω πρότασης και η ολοκλήρωση της σύναψης αυτού του είδους του συμβιβασμού και για τις συγκεκριμένες υποθέσεις, έβρισκε και βρίσκει ακόμη αντίσταση από το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο επέστρεφε αθεώρητα χρηματικά εντάλματα των ΟΤΑ α' βαθμού για αποζημίωση πολιτών που είχαν βάση την αντικειμενική ευθύνη των άρθρων 105-106 ΕισΝΑΚ.

Συχνά ωστόσο, η άρνηση αυτή οφειλόταν σε νομικές πλημμέλειες που συνδέονται με ελλιπή αποδεικτικά στοιχεία εκ μέρους του αιτούμενου ή παραλείψεις του ΟΤΑ ως προς την κατάρτιση της σύμβασης εξώδικου συμβιβασμού. Ενδεικτικά, σημειώνουμε περιπτώσεις, όπου ο δικαιούχος δεν έχει προσκομίσει αστυνομικό δελτίο συμβάντος ή θεωρημένα παραστατικά για τα δαπάνες, επισκευής του οχήματος. Άλλες φορές πάλι οι ΟΤΑ θεωρούσαν, εντελώς εσφαλμένα, ότι μη έγκριση χρηματικών ενταλμάτων εκ μέρους του Ελεγκτικού

Συνεδρίου αποτελούσε ένα είδος «νομολογίας» στην οποία οφείλετο συμμόρφωση. (Εντελώς, ενδεικτικά βλ ΕΣ (VII Τμήμα) 49/2010, 3, 7, 36/2005, 6/2004, 534/2003. Βλ. επίσης, ενδεικτικά ΕΣ (VII Τμήμα) 61, 80, 96,182, 198, 200, 251/2008).

Αφού λοιπόν η Αρχή κατέγραψε τα παραπάνω γεγονότα, θεώρησε ότι από την ημερομηνία δημοσίευσης της Ετήσιας Έκθεσης του Σ.τ.Π. το έτος 2004 μέχρι το έτος 2013 που συντάχθηκε και κοινοποιήθηκε το ανωτέρω έγγραφο έχουν επέλθει αλλαγές στο γενικότερο πλαίσιο που δημιουργούν την ανάγκη μιας νέας προσέγγισης του ζητήματος.

Αναφέρει λοιπόν στο έγγραφό του ο Συνήγορος του Πολίτη ότι «στη δύσκολη οικονομική συγκυρία, τίθεται επί τάπητος το ζήτημα της εναλλακτικής επίλυση διαφορών. Έτσι, στο Παράρτημα V του Ν. 4046/12 (ΦΕΚ Α' 28/14.02.2012), η Ελλάδα μέσα στο 2ο τρίμηνο του 2012 αναλαμβάνει την υποχρέωση και «η Κυβέρνηση εκπονεί μια στρατηγική για την ενεργό προώθηση της προδικαστικής συνδιαλλαγής, της διαμεσολάβησης και της διαιτησίας, με σκοπό να διασφαλισθεί ότι ένας σημαντικός αριθμός πολιτών και επιχειρήσεων θα χρησιμοποιούν αυτούς τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης διαφορών».

Ήδη στη δεύτερη τριμηνιαία έκθεση της Ομάδας Δράσης για την Ελλάδα (Μάρτιος 2012) αναφέρεται η «επιτάχυνση των δικαστικών διαδικασιών», στις εναλλακτικές δυνατότητες αποτελεσματικής εξώδικαστικής επίλυσης διαφορών, απ' όπου μπορεί κανείς να πληροφορηθεί ότι οι ελληνικές αρχές διεξήγαγαν διμερείς συζητήσεις με τις Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά και ότι η Ομάδα δράσης θα διευκόλυνε την πραγματοποίηση περαιτέρω επαφών με συγκριμένα κράτη για να προσδιορίσει τις ακριβείς ανάγκες για τεχνική βοήθεια.

Έκτοτε η Ομάδα Δράσης για την Ελλάδα, όπως προκύπτει από τις τριμηνιαίες εκθέσεις της προωθεί το ζήτημα, για το οποίο ο Υπουργός Δικαιοσύνης, με την με αριθ. 33248/17.05.2013 (ΑΔΑ:ΒΕΧΒΩ-ΠΡΖ) απόφασή του ανακήρυξε την 20 Μαρτίου ως «Ημέρα Διαμεσολάβησης». Κατά συνέπεια, η ελληνική έννομη τάξη δεν έχει πια την πολυτέλεια να αγνοεί τα νέα δεδομένα και να δυσπιστεί ως προς τη δυνατότητα χρησιμοποίησης εργαλείων που η ίδια έχει προβλέψει. Στο επίπεδο του εθνικού νομοθέτη, η δυσπιστία ως προς τη δυνατότητα των ΟΤΑ να προβαίνουν στη σύναψη εξώδικου συμβιβασμού έχει πλέον διασκεδαστεί με επαρκείς δικλείδες ασφαλείας, όπως η δημιουργία νέων μεγαλύτερων καλλικρατικών δήμων με νομική υποστήριξη (Ν. 3852/10 – ΦΕΚ Α' 87/7.06.2010), ο υποχρεωτικός έλεγχος νομιμότητας του άρθρου 225, παρ. 1, περ. στ' του ιδίου νόμου για σύναψη κάθε μορφής σύμβασης, άρα και της σύμβασης του εξώδικου συμβιβασμού και η ίδρυση του Παρατηρητηρίου Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ (άρθρο 4 του Ν. 4111/13-ΦΕΚ Α' 18/25.01.2013).

Η πρόβλεψη των παραπάνω εγγυήσεων επιτρέπει πλέον να μην θεωρήσει κανείς κενό γράμμα τη ρύθμιση του άρθρου 72, παρ. 1 εδ. ιδ' του Ν. 3852/10 σε συνδυασμό με την παρ. 2 του ιδίου για τον εξώδικο συμβιβασμό. Η ρητή αυτή διάταξη του νόμου είναι που επιτρέπει την πληρωμή ενός χρηματικού εντάλματος σύμφωνα με το άρθρο 33, παρ. 2 (Προληπτικός Έλεγχος Δαπανών ΟΤΑ) του Ν. 4129/13 (ΦΕΚ Α' 52-28.02.2013 – «Κύρωση του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο»).

Ωστόσο ο Συνήγορος του Πολίτη, θεωρεί ότι τυχόν αρνητική εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής ενός Δήμου και η απορριπτική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου ως προς τον εξώδικο συμβιβασμό, κατ' άρθρο 72, παρ. 1 του Ν.

3852/10, είναι νόμιμη και δεν συνιστά μορφή κακοδιοίκησης, εφόσον έχει ληφθεί σε πλήρη επίγνωση της έκτασης της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει ο νόμος για τη σύναψη ενός εξώδικου συμβιβασμού.

Δηλαδή ο Συνήγορος ενδιαφέρεται να θεωρηθεί πλέον ότι η Οικονομική Επιτροπή οφείλει να εξετάζει τη βασιμότητα των αιτημάτων εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών και αναλόγως να τα δέχεται ή να τα απορρίπτει νομίμως πάντα αιτιολογημένα. Το παραπάνω έγγραφο απευθυνόταν προς τον Υπουργό Εσωτερικών, κοινοποιήθηκε στην ΚΕΔΕ, στον Υπουργό Δικαιοσύνης και στον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και έτυχε ευρείας δημοσίευσης. Ο Συνήγορος καλούσε τον Υπουργό να επανεξετάσει το ζήτημα της εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών, ώστε οι ΟΤΑ να ενθαρρύνονται στην σύναψη εξωδίκου συμβιβασμού.

Το Υπουργείο Εσωτερικών έλαβε το έγγραφο και άμεσα εξέδωσε την υπ' αρ. Πρ. οικ. 45351/12.11.2013 Εγκύκλιο (<http://www.synigoros.gr/resources/eggrafo-yπουργείου-eswterikwn-2.pdf>) με την οποία αποδέχεται κατ' αρχήν ότι «η άσκηση της αρμοδιότητας της οικονομικής επιτροπής/δημοτικού συμβουλίου που ήδη περιγράψαμε, αφορά και τις περιπτώσεις εκείνες όπου ανακύπτουν διαφορές αστικής αντικειμενικής ευθύνης, μεταξύ δήμου και τρίτου, υπό την έννοια των διατάξεων των άρθρων 104-106 του Εισαγωγικού Νόμου Αστικού Κώδικα (ΕισΝΑΚ). Ο εξώδικος συμβιβασμός προϋποθέτει τη συναίνεση και των δυο εμπλεκόμενων μερών. Ως εκ τούτου, η ενεργοποίηση των διατάξεων περί εξώδικου συμβιβασμού από πλευράς του δήμου εναπόκειται αποκλειστικά στην αποφασιστική αρμοδιότητα της οικονομικής επιτροπής/δημοτικού συμβουλίου. Δεν τίθεται, συνεπώς, ζήτημα εντολής (ή παραίνεσης ή «ενθάρρυνσης») προς τον δήμο από άλλη δημόσια αρχή, ώστε αυτός να προχωρήσει στη λήψη της σχετικής απόφασης».

Ωστόσο, κατά την εξέταση των νομικών προϋποθέσεων και πραγματικών περιστατικών από το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο του δήμου, προκειμένου να αποφασιστεί εάν τελικά ο τελευταίος θα προχωρήσει σε εξώδικο συμβιβασμό, θα πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι θετικές επιπτώσεις που ο συμβιβασμός τέτοιου είδους θα έχει όχι μόνο στον διεκδικούντα αποζημίωση αλλά και στον ίδιο το δήμο και στο δημόσιο κατ' επέκταση, καθώς:

Η δικαστική επίλυση της διαφοράς είναι δυνατό να έχει ως τελικό αποτέλεσμα τη σημαντικά μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση του δήμου, δεδομένου ότι, σε περίπτωση δικαίωσης του ενάγοντος, η δαπάνη του δήμου προσαυξάνεται με τα δικαστικά έξοδα αυτού και τους επιδικαζόμενους τόκους, ενώ είναι επίσης πιθανό να επιδικαστούν χρηματικά ποσά για αναπλήρωση διαφυγόντων κερδών ή/και ηθική βλάβη. Συνεπώς, σε περιπτώσεις όπου κρίνεται μάλλον πιθανή η έκδοση δικαστικής απόφασης υπέρ του ενάγοντος, η αποδοχή τέτοιου συμβιβασμού εκ μέρους του δήμου συμβάλλει στην προστασία της περιουσίας αυτού, κάτι που αποτελεί άλλωστε υποχρέωσή του σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παρ. 1 του 178 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ΚΔΚ, ν. 3463/2006).

Επιτυγχάνεται η ταχύτερη αποζημίωση του ζημιωθέντος, ο οποίος διαφορετικά υποχρεούται συχνά να περιμένει την πάροδο μεγάλου χρονικού διαστήματος έως ότου εκδικασθεί η υπόθεση. Με τον τρόπο αυτόν προάγεται η εμπιστοσύνη του προς τη διοίκηση.

Παράλληλα, αποφορτίζεται ο μηχανισμός απονομής δικαιοσύνης. Το αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών ωστόσο ορίζει και κάποιες προϋποθέσεις ή επισημάνσεις σχετικά με την δυνατότητα ενεργοποίησης του ανωτέρω μηχανισμού.

Έτσι αναφέρεται στο εν λόγω έγγραφο ότι αντιβαίνει στην υποχρέωση προστασίας της δημοτικής περιουσίας η παροχή αποζημιώσεων, κατόπιν τέτοιου συμβιβασμού, σε περιπτώσεις όπου κρίνεται μη πιθανή η δικαίωση του ενάγοντος, πολλώ δε μάλλον σε περιπτώσεις όπου δεν στοιχειοθετείται επαρκώς η αξίωση του τελευταίου κατά του δήμου.

Η διαπίστωση εάν συντρέχουν οι αντικειμενικές προϋποθέσεις, ώστε να επιλέξει ο εκάστοτε δήμος την οδό του εξώδικου συμβιβασμού, δεν μπορεί να γίνεται παρά μόνο κατά περίπτωση και εναπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του αποφασιστικού οργάνου του δήμου, δηλαδή της Οικονομικής Επιτροπής ή κατόπιν εισήγησής της, του δημοτικού συμβουλίου.

Με την ενεργοποίηση των διατάξεων της περίπτωσης (ιδ) της παρ. 1 του άρθρου 72 του ν. 3852/2010 από πλευράς του δήμου, είναι προφανές ότι δεν αίρεται η υποχρέωση του ζημιωθέντος να προσκομίσει δικαιολογητικά από τα οποία καταρχήν να τεκμηριώνεται το γενεσιουργό περιστατικό της διαφοράς (όπως αστυνομικό δελτίο συμβάντος) ή νόμιμο παραστατικό από το οποίο να προκύπτει η δαπάνη στην οποία υπεβλήθη. Άλλωστε, η απουσία τέτοιων δικαιολογητικών έχει συχνά ως αποτέλεσμα να εγείρονται ζητήματα νομιμότητας των χρηματικών ενταλαμάτων πληρωμής αποζημιώσεων κατόπιν συμβιβασμού. Καταλήγει ωστόσο ότι είναι εφικτή η αξιοποίηση των οδηγιών που παρέχονται στο εν λόγω έγγραφο για τις περιπτώσεις ανακύπτουν διαφορές αστικής αντικειμενικής ευθύνης, μεταξύ δήμου και τρίτου, όπου ο δήμος ενέχεται σε αποζημίωση.

Συμπερασματικά όπως αναφέρεται και στην ειδική έκθεση πρόταση με αρ. 2/2013 του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης Δήμου Αθηναίων, κ. Βασίλη Σωτηρόπουλου, «όταν ένας πολίτης υποβάλλει αίτημα ενώπιον της Οικονομικής Επιτροπής αναμένει την έκδοση σχετικής απόφασης, θετικής ή αρνητικής. Η απόφαση αυτή πρέπει να είναι αιτιολογημένη, κατά το Σύνταγμα να εκδίδεται σε εύλογο χρονικό διάστημα, κατά τις προβλεπόμενες νομοθετικά προθεσμίες. Επίσης η απόφαση που εγκρίνει ή απορρίπτει αίτηση για εξώδικο συμβιβασμό πρέπει να αναρτάται διαδικτυακά στο πρόγραμμα ΔΙΑΥΓΕΙΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3861/2010. Τέλος η απάντηση δημοτικών υπηρεσιών, στις οποίες έχει τυχόν διαβιβαστεί αίτημα πολίτη που υποβλήθηκε ενώπιον της Οικονομικής Επιτροπής δεν συνιστά εκπλήρωση της εν λόγω συνταγματικής υποχρέωσης, όταν το αίτημα του πολίτη αφορά τη σύναψη του εξωδικαστικού συμβιβασμού. Επί της όποιας άποψης των υπηρεσιών πρέπει να αποφαινεται κυριαρχικά η Οικονομική Επιτροπή, η οποία αποτελεί την αρμόδια «Αρχή» στην οποία έχει απευθυνθεί ο πολίτης (<https://www.diamesolavisi.com/view.asp?ItemID=20180711172847&mcid=3>).

Επειδή εν προκειμένω υφίστανται τιμολόγια, την αντιστοιχία των οποίων με την πραγματική αξία, όπως και την υπαιτιότητα του Δήμου συνομολογεί, με το από 24/7/2024 έγγραφό του ο προϊστάμενος του Τμήματος καθαριότητας του Δήμου και για την αποφυγή τόκων και εξόδων και δικαστικής δαπάνης του Δήμου και σύμφωνα με το ανωτέρω σκεπτικό εισηγούμαι την καταβολή του εν λόγω ποσού στον αιτούντα.».

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος ζήτησε από τα μέλη της Δημοτικής Επιτροπής να αποφασίσουν σχετικά.

Η Δημοτική Επιτροπή του Δήμου Πολυγύρου

Αφού έλαβε υπόψη την παραπάνω εισήγηση και το εισήγηση και μετά από διαλογική συζήτηση

Αποφασίζει ΟΜΟΦΩΝΑ

Την καταβολή αποζημιώσεως στον ζημιωθέντα ιδιοκτήτη του αυτοκινήτου με αριθμό κυκλοφορίας ΧΧΧ, ΧΧΧ ΧΧΧ του ΧΧΧ, ύψους εκατόν σαράντα (140) ευρώ.
2. Ψηφίζει πίστωση ύψους 140 € σε βάρος του ΚΑ 02.00.6492 με τίτλο: «Δικαστικά έξοδα και έξοδα εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων ή συμβιβαστικών πράξεων», προϋπολογισμού οικ. Έτους 2024.

Η παρούσα απόφαση έλαβε αύξοντα αριθμό 193/2024

Αφού αναγνώσθηκε το πρακτικό αυτό υπογράφεται όπως παρακάτω

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ακριβές Αντίγραφο

Πολύγυρος 09 Αυγούστου 2024

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ